

Resumen de la tesis en castellano

La tesis titulada *¿Del individuo o de la esencia? -Acerca del retrato chino, su evolución y relación con el retrato occidental desde la tradición al siglo XX-*, presentada por Chao-Cheng Huang, aborda las diferencias entre el retrato tradicional chino y occidental, analizando las transformaciones de las formas pictóricas que se sucedieron desde sus etapas tradicionales hasta el siglo XX, y haciendo una comparación entre sus respectivas características esenciales en cuanto a la estética visual y el concepto de individuo.

En el arte tradicional chino, el retrato inspiró la primera idea estética de la pintura china, además de ser el género pictórico más antiguo. Pero, en comparación con el arte occidental, dicho retrato no era sino una representación cerrada y seria, incluso rígida e insípida, tanto en su función práctica como en su forma expresiva. Este hecho constatado, esta diferencia, fue el punto de partida de nuestro estudio.

Si pensamos que el retrato es una representación pictórica que captura las características exteriores y reales del individuo, incluyendo la transmisión del sentido del ser humano, se nos plantea entonces la cuestión del retrato chino tradicional, el cual nunca buscó, como norma teórica e importante de su estética visual, que la representación pictórica imitara con fidelidad y desde un punto de vista objetivo la apariencia de la realidad; por el contrario, se centró en destacar y expresar las ideas principales de la antigüedad china, como fueron el “ying” y el “yang”, el “cielo”, el “qi”, el tao, el espíritu, la ética o la moral, entre otros, reflejando así la ley natural y el orden armonioso e invisible que existe en todas las cosas de la naturaleza. Por ejemplo, mientras el “retrato del emperador” o el “retrato del antepasado” tomaban en cuenta el uso y la disposición del símbolo, correspondiéndose con la norma de la escala social, en el “retrato de letrado”, por otra parte, la relación entre la pintura y la poesía remarcará, no sólo como cuestión sino también como clave del trabajo, el hecho de que el chino no tuviera como objetivo principal de sus imágenes de retrato la búsqueda de una forma reconocible.

Esta tesis, por lo tanto, partirá de esta diferencia fundamental centrando en ello su hipótesis y en la creencia de que este relato de la diferencia y sus respuestas se descubre a través de las imágenes de retrato: la honda diferencia de conceptos del individuo. Así, tratará de explicar y comentar primero la

influencia de las ideas estéticas que el pensamiento acerca de lo invisible generó en el retrato chino tradicional, contrastando con la imagen del individuo del arte clásico occidental, así como con sus ideas estéticas y la evolución del estilo de la "forma", que nos servirá para investigar la diferencia esencial y cultural que existe entre estas dos artes visuales. Posteriormente, abordaremos de forma concreta la imagen del hombre como individuo en el arte occidental y chino, ya que en ambos casos tuvo lugar una ruptura revolucionaria, en el siglo XX, con respecto a sus propias formas expresivas tradicionales: el retrato occidental rompió con los principios clásicos de la representación y el retrato chino adoptó la convención occidental de la representación natural de la realidad objetiva como norma de su idea pictórica. Finalmente, nos centraremos en la característica propagandística del retrato, cuyo uso fue controlado y/o suprimido por las diferentes ideologías políticas autocráticas, así como en la influencia que éste ejerció sobre la creación artística de la imagen del individuo durante el periodo de las distintas dominaciones de Mao Tse-Tung y Chiang Kai-Shek.

Como centro de las conclusiones que se aportan, diremos que a finales del siglo XX, el desarrollo del retrato chino penetró, gradualmente, en una atmósfera artística de estilo pluralista y fragmentario, que comenzó a desarrollarse en los años sesenta a raíz del nacimiento del arte Pop y cuya forma expresiva quedó también reflejada en las influencias recibidas por parte de la fotografía, de la ciencia y de la tecnología occidental. En ese momento, por tanto, el retrato chino representará un gran número de conceptos y de características creativas que le harán asemejarse a la forma expresiva del arte contemporáneo occidental, hecho que le ha llevado a una confusión sobre la distinción y el reconocimiento de su propia cultura visual. Pero, ciertamente, las ideas estéticas esenciales, tanto del retrato chino como del occidental, que se radicalizaron en sus respectivas evoluciones históricas, no llegarán a desaparecer por completo de la representación. De hecho, sus diferentes sentimientos culturales y visuales continúan existiendo, todavía, en el interior más profundo de cada persona, en cada detalle sutil e invisible.

Atendiendo pues a estos detalles sutiles de la imagen del retrato, a lo largo de la presente tesis, además de hacer referencia a textos de distintos campos del saber, como puedan ser la filosofía, la estética, la teoría artística, la historia y el arte folklórico, entre otros, se ha seguido una metodología principal de investigación basada en utilizar y disponer un gran número de imágenes de

pinturas de retrato para mostrar las características estéticas de la evolución pictórica del retrato chino y del occidental, teniendo en cuenta que no se trata de un trabajo historiográfico, sino de un estudio visual en cuyas formas de discurso creemos, por nuestro oficio de pintura. Esto, principalmente, será para que el lector, a través de la práctica de la contemplación, entienda a la otra cultura, así como, de algún modo, pueda encontrar una reflexión y quizá hasta un cierto descubrimiento acerca de su propia creencia esencial en el ser humano.

Finalmente consideramos que este estudio no queda cerrado en esta tesis, hasta el día de hoy permanecemos expectantes frente al proceso de choques y crujidos que sigue produciéndose entre ambas culturas y que, todavía hoy, no ha podido alcanzar siquiera un punto menos abismal, en el que parece no haber destino último.

Resumen de la tesis en valenciano

La tesi titulada *De l'individu o de l'essència? -Sobre el retrat xinès, la seva evolució i relació amb el retrat occidental des de la tradició fins al segle XX-*, presentada per Chao-Cheng Huang, aborda les diferències entre el retrat tradicional xinès i occidental, analitzant les transformacions de les formes pictòriques que es van succeir des les seves etapes tradicionals fins al segle XX, i fent una comparació entre les seves respectives característiques essencials quant a l'estètica visual i el concepte d'individu.

En l'art tradicional xinès, el retrat va inspirar la primera idea estètica de la pintura xinesa, a més de ser el gènere pictòric més antic. Però, en comparació amb l'art occidental, dit retrat no era sinó una representació tancada i seriosa, fins i tot rígida i insípida, tant en la seva funció pràctica com en la seva forma expressiva. Aquest fet constatat, aquesta diferència, va ser el punt de partida del nostre estudi.

Si pensem que el retrat és una representació pictòrica que captura les característiques exteriors i reals de l'individu, incloent la transmissió del sentit de l'ésser humà, se'ns planteja llavors la qüestió del retrat xinès tradicional, el qual mai va buscar, com a norma teòrica i important de la seva estètica visual, que la representació pictòrica imités amb fidelitat i des d'un punt de vista objectiu l'aparença de la realitat, per contra, es va centrar a destacar i expressar les idees principals de l'antiguitat xinesa, com van ser el "ying" i el "yang", el "cel", el "qi", el tao, l'esperit, l'ètica o la moral, entre d'altres, reflectint així la llei natural i l'ordre harmoniós i invisible que existeix en totes les coses de la natura. Per exemple, mentre el "retrat de l'emperador" o el "retrat de l'avantpassat" prenen en compte l'ús i la disposició del símbol, corresponent-se amb la norma de l'escala social, en el "retrat de lletrat", per altra banda, la relació entre la pintura i la poesia remarcarà, no només com a qüestió sinó també com a clau de la feina, el fet que el xinès no tingués com a objectiu principal de les seves imatges de retrat la recerca d'una forma recognoscible.

Aquesta tesi, per tant, partirà d'aquesta diferència fonamental centrant en això la seva hipòtesi i en la creença que aquest relat de la diferència i les seves respostes es descobreix a través de les imatges de retrat: la fona diferència de

conceptes de l'individu. Així, tractarà d'explicar i comentar primer la influència de les idees estètiques que el pensament sobre l'invisible va generar en el retrat xinès tradicional, contrastant amb la imatge de l'individu de l'art clàssic occidental, així com amb les seves idees estètiques i l'evolució de l'estil de la "forma", que ens servirà per investigar la diferència essencial i cultural que existeix entre aquestes dues arts visuals. Posteriorment, abordarem de manera concreta la imatge de l'home com a individu en l'art occidental i xinès, ja que en ambdós casos va tenir lloc una ruptura revolucionària, al segle XX, pel que fa a les seves pròpies formes expressives tradicionals: el retrat occidental va trencar amb els principis clàssics de la representació i el retrat xinès va adoptar la convenció occidental de la representació natural de la realitat objectiva com a norma de la seva idea pictòrica. Finalment, ens centrarem en la característica propagandística del retrat, l'ús va ser controlat i / o suprimit per les diferents ideologies polítiques autocràtiques, així com en la influència que aquest va exercir sobre la creació artística de la imatge de l'individu durant el període de les diferents dominacions de Mao Tse-Tung i Chiang Kai-Shek.

Com a centre de les conclusions que s'aporten, direm que a finals del segle XX, el desenvolupament del retrat xinès penetrar, gradualment, en una atmosfera artística d'estil pluralista i fragmentari, que va començar a desenvolupar en els anys seixanta arran del naixement de l'art Pop i la forma expressiva quedar també reflectida en les influències rebudes per part de la fotografia, de la ciència i de la tecnologia occidental. En aquest moment, per tant, el retrat xinès representarà un gran nombre de conceptes i de característiques creatives que li faran assemblar-se a la forma expressiva de l'art contemporani occidental, fet que l'ha portat a una confusió sobre la distinció i el reconeixement de la seva pròpia cultura visual. Però, certament, les idees estètiques essencials, tant del retrat xinès com de l'occidental, que es van radicalitzar en les seves respectives evolucions històriques, no arribaran a desaparèixer per complet de la representació. De fet, els seus diferents sentiments culturals i visuals continuen existint, encara, a l'interior més profund de cada persona, en cada detall subtil i invisible.

Atenent doncs a aquests detalls subtils de la imatge del retrat, al llarg d'aquesta tesi, a més de fer referència a textos de diferents camps del saber, com ara la filosofia, l'estètica, la teoria artística, la història i l'art folklòric, entre d'altres, s'ha seguit una metodologia principal de recerca basada en utilitzar i disposar un

gran nombre d'imatges de pintures de retrat per mostrar les característiques estètiques de l'evolució pictòrica del retrat xinès i de l'occidental, tenint en compte que no es tracta d'un treball historiogràfic, sinó d'un estudi visual en les formes de discurs creiem, pel nostre ofici de pintura. Això, principalment, serà perquè el lector, a través de la pràctica de la contemplació, entengui a l'altra cultura, així com, d'alguna manera, pugui trobar una reflexió i potser fins a un cert descobriment sobre la seva pròpia creença essencial en el ésser humà.

Finalment, considerem que aquest estudi no queda tancat en aquesta tesi, fins al dia d'avui estem expectants davant el procés de xocs i cruixits que segueix produint-se entre les dues cultures i que, encara avui, no ha pogut arribar a tan sols un punt menys abismal, al que sembla no haver destí últim.

Resumen de la tesis en inglés

The thesis entitled. *The individual or the essence? -About the Chinese portrait, it's evolution and relationship with the Western portrait from the Traditional period to the twentieth-century*, by Chao-Cheng Huang, discusses the difference between Chinese and Western traditional portrait, analyzing the transformation of their respective pictorial forms that occurred from traditional stages until the twentieth century, and making a comparison of their essential characteristics in terms of visual aesthetics and the concept of individual.

In the traditional Chinese art, portraiture inspired the first aesthetic idea of Chinese painting, besides it was actually the oldest pictorial genre. But comparing Chinese portrait to Western art, it was a rather closed and serious representation, whereas it was some sort of rigid and tasteless image, either around the practical function or the expressive one. This phenomenon between the two visual cultures became the initial reason to start this personal research.

If we think that the portrait is a pictorial representation which captures the real exterior characteristics of every single man as individual, and including the transmission of meaning and behavior extent of human beings, then we face the question of the traditional Chinese portrait, which never sought, as theoretical standard and important visual aesthetics, that pictorial representation was imitated with faithfully and from an objective point of view the appearance of reality, by contrast, focused on highlighting and express the main ideas of Chinese antiquity, as were the “ying” and “yang”, “heaven”, the “qi”, the Tao, the spirit, ethics or morality, among others, reflecting the natural law and order and invisible harmony that exists in all objects of the nature. For example, as the “Emperor’s and the Ancestor’s portrait” pay attention to the use and the disposition of the symbol corresponding to social scale pattern, in the “Literati portrait”, on the other hand, the relationship between the image and the poem emphasize not only as a question, but as a key work that the Chinese don’t seek recognizable ways as their main objective in portrait images.

Therefore, this thesis will part from this start point: the deep differences

between Western and Chinese portrait, focusing as hypothesis the fact that the images themselves will bring this idea out, then we will try to discuss the aesthetic ideas that thinking about the invisible generated in traditional Chinese portrait, contrasting with the image of the individual of Western classical art, as well as his aesthetic ideas and developments style "form", which will help us to investigate the critical and cultural difference that exists between these two visual arts. Subsequently, we will address the individual image of Chinese and Western art, as in both cases there was a revolutionary break in the twentieth century with respect to their own traditional expressive forms: Western portrait broke with the classical principles of representation and Chinese portrait adopted the western convention of natural representation of objective reality as its standard pictorial idea. Finally, we focus on the characteristic portrait propaganda, which was controlled and / or eliminated by different autocratic political ideologies as well as his influence on the creation of the image of the individual during the period of the various dominations of Mao Tse-Tung and Chiang Kai-Shek.

Among others conclusions, we are now be able to say that in the late twentieth century, the development of Chinese portrait penetrated gradually in some artistic pluralistic and fragmented style atmosphere, which began to develop in the sixties thanks of the birth of Pop Art, and its expressive form, and also due to the influences of photography, science and Western technology. At that time, therefore, the Chinese portrait represented a large number of concepts and creative features that will resemble the shape of contemporary Western art, so that it has led to confusion about the distinction and recognition of their own visual culture. But certainly, the idea of essential aesthetic in both portraiture genre Chinese and Western, which lay in their respective historical developments, will not completely disappear from the representation. In fact, their different cultural and visual feelings continue to exist, yet deep within every person, in every slight and invisible detail.

So, studying this slight details of portrait paintings, throughout this thesis work, in addition to texts references from different fields of knowledge, as philosophy, aesthetics, art theory, art history and folklore, among others, it has been followed main research methodology that is based on using and disposing a large number of images from portrait painting to show the aesthetic of pictorial evolution of Chinese and Western portrait, because we are not considering this work as a historical thesis. Nevertheless, it mainly attempts to make the reader go

through the practice of contemplation in order to understand another culture and perhaps their own core of human being.

We consider that this thesis research is not finally a shut work, otherwise, until today we remain expectant watching and facing attentively shocks and cracking process that continues to occur between the two cultures and that still has not even reached somewhat less abysmal point which seems not to have final fate.